USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **Mgr. E. B.**, zastoupené Ing. T. B., zmocněncem, bytem P. 760/110, P. 4, adresa pro doručování: J. J. 3427/20, P. 4, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 5. 9. 2011, č. j. MHMP/887061/2011 SSP/214/2011, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2012, č. j. 4 Ad 79/2011 - 23,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 5. 9. 2011, č. j. MHMP/887061/2011 SSP/214/2011 (dále též „napadené rozhodnutí"), Magistrát hlavního města Prahy zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce hl. m. Prahy ze dne 30. 6. 2010, č. j. 6953/9/ADA-1/17, kterým byl dle ustanovení § 53 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní sociální podpoře"), poskytnut žalobkyni nedoplatek dávky státní sociální podpory – příspěvek na bydlení – jednorázově ve výši 114 Kč. V odůvodnění napadeného rozhodnutí magistrát uvedl, že nemohly být uznány některé náklady na bydlení tvrzené žalobkyní, neboť předmětné náklady musí být hrazeny žadatelem nebo osobou společně posuzovanou. V případě úhrady nákladů i jinými osobami proto dle závěru magistrátu nešlo o náklady na bydlení žalobkyně, protože její otec není společně posuzovanou osobou.

[2] Žalobkyně proti napadenému rozhodnutí brojila žalobou ze dne 18. 10. 2011, v níž tvrdila, že před vydáním napadeného rozhodnutí ji magistrát nevyrozuměl, k jakému závěru dospěl. Žalobkyně se dále odvolávala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2011, č. j. 4 Ads 22/2011 - 52, týkající se předchozího rozhodnutí magistrátu.

[3] Magistrát hlavního města Prahy se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 20. 12. 2011, v němž popsal průběh správního řízení v dané věci a uvedl, že napadené rozhodnutí včetně rozhodnutí orgánu prvního stupně byla ve zkráceném přezkumném řízení zrušena rozhodnutím ze dne 30. 11. 2011, č. j. 984451/2011, SSP/276/2011.

[4] Městský soud v Praze ve věci rozhodl usnesením č. j. 4 Ad 79/2011 - 23 ze dne 31. 1. 2012, kterým řízení zastavil. V odůvodnění uvedl, že magistrátem bylo postupováno v souladu s ustanovením § 62 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a že žalobkyně byla tudíž uspokojena. Nepřiznal však žalobkyni náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyní požadovanou odměnu pro jejího zástupce může správní soud uznat pouze v případě, že se jedná o advokáta, resp. jinou osobu, která vykonává specializované právní poradenství podle zvláštních zákonů. Obecný zmocněnec proto dle závěru městského soudu nemá právo na odměnu za zastupování žalobce.

[5] Proti tomuto usnesení Městského soudu v Praze č. j. 4 Ad 79/2011 - 23 ze dne 31. 1. 2012 podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost ze dne 20. 2. 2012, v níž žádala přiznání náhrady nákladů řízení.

[6] Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (ustanovení § 102 s. ř. s.). Stěžovatelka nicméně nesplnila jinou z podmínek řízení o kasační stížnosti stanovenou v ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení „*stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*“

[7] Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 22. 3. 2012, č. j. 6 Ads 50/2012 - 10, žádal stěžovatelku, aby vyplnila Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech za účelem rozhodnutí o její žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[8] Na tento přípis stěžovatelka v požadované lhůtě nereagovala, proto Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 12. 4. 2012, č. j. 6 Ads 50/2012 - 11, zamítl žádost stěžovatelky na ustanovení zástupce. Výroem III. předmětného usnesení Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 15 dnů předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Usnesení ze dne 12. 4. 2012, č. j. 6 Ads 50/2012 - 11, bylo stěžovatelce v souladu s ustanovením § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, doručeno dne 7. 5. 2012.

[9] Na tuto výzvu stěžovatelka opět nereagovala.

[10] Nedostatek povinného zastoupení advokátem brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm.

a) s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.) kasační stížnost odmítnout – srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19.

[11] K označení žalovaného správního orgánu Nejvyšší správní soud uvádí, že od 1. 1. 2012 došlo k podstatné změně v organizaci správních orgánů rozhodujících o dávkách v oblasti sociálního zabezpečení. Orgánem I. stupně se stal Úřad práce České republiky a působnost orgánu II. stupně přešla na Ministerstvo práce a sociálních věcí. Žalovaným správním orgánem se proto v souladu s ustanovením § 69 s. ř. s. stalo Ministerstvo práce a sociálních věcí, na něhož přešla působnost orgánu dávek státní sociální podpory.

[12] Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. června 2012

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu